

Дѣтска музика.

СЛАВЕЙЧЕ

На братовото ми славейче, Станиславъ М. Тричковъ.

Умѣрено

Бор. Тричковъ.

1. Славейче, пиле шарено,
Нѣщичко ще те попитамъ,
Да кажешъ, мило, дакажешъ, ле,
Да кажешъ да ме утѣшишъ!
2. Като отивашъ тамъ долъ
Край буенъ Вардаръ и мжтенъ
Видѣ ли войска голѣма, ле,
И мойто мило братленце?
3. Изпратихме ги по-лани
Все млади — отборъ дружина,
Вѣнци и китки китихме, ле,—
Чела имъ горди кичихме,
4. И много ние се молихме
По-скоро да се завърнатъ,
Че безъ тѣхъ пусто пустѣе, ле,
Нашето село хубаво.
5. Три години вече се минаха,
Моето братче йощъ нѣма; —
Да ли е толкозъ далече, ле,
Или ни вече забрави?
6. Славейче, мило шарено,
Щели можъ, мило, да кажешъ,
Видѣ ли, пиле, видѣ ли, ле,
Моето мило братленце?

Бор. Тричковъ.

За да се изпѣе тази пѣсенъ на Народенъ маниеръ, трѣбва да се запази между другото това оригинално окончание на муз. фраза, тъй хубаво и тъй често въ нашитѣ нар. пѣсни а тъй необикновено за обикновената и худж музика: трѣбва четвъртината нота да се издържи пѣлио дори по силно да се „надбели“ (tenutto), а осминките тихо и кжси да се прибавятъ [да се прошепватъ].